

РЕШЕНИЕ

№ 5960

гр. София, 30.10.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, ХХ КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 02.10.2020 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Стефан Станчев

ЧЛЕНОВЕ: Миглена Недева

Боряна Бороджиева

при участието на секретаря Дора Тинчева и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **5888** по описа за **2020** година докладвано от съдия Стефан Станчев, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. АПК, във връзка с чл. 63 от ЗАНН.

АССГ е сезиран с касационна жалба, подадена от ЗД [фирма], срещу решение от 05.04.2020 г. на СРС, НО/18 с-в, постановено по н.а.х. дело № 4435/2019 г., с което е потвърдено издаденото срещу касатора наказателно постановление /НП/Р-10-115/14.02.2019 г., на член на КФН, изпълняващ длъжност „зам. председател“. Моли решението на СРС и потвърденото НП да бъдат отменени.

Ответникът по касационната жалба моли същата да бъде отхвърлена. Претендира разноси.

Представителят на СГП изразява становище, че решението на СРС за законосъобразно.

Съдът, като взе предвид събраните по делото доказателства, доводите на страните и съобрази закона, намира за установено следното от фактическа и правна страна:

С атакуваното НП е ангажирана административно-наказателната отговорност на ЗД [фирма] за това, че по претенция за заплащане на застрахователно обезщетение по застраховка „гражданска отговорност“, предявена на 31.08.2018 г., с дата на последно представен документ – 31.08.2018 г., не се е произнесло до 25.09.2018 г. в срок до 15 работни дни съгл. чл. 108, ал. 1 от КЗ, с което бил нарушен чл. 644, ал. 2, предл. 2 от КЗ. Наказанието е наложено за нарушение, извършено при условията на повторност

по см. пар. 1, т. 51 от ДР на КЗ. За установяване наличието на повторност е приложено НП Р-10-501 от 29.06.2017 г., потвърдено с решение на СРС от 13.11.2017, влязло в сила на 13.12.2017 г., издадено на ЗД [фирма], за нарушение на чл. 108, ал. 1 от КЗ. СРС е приел за установена, горната фактическа обстановка, без да излага хронология на фактическите обстоятелства и е достигнал до законосъобразни правни изводи по същество, относно наличието на предпоставките за издаване на атакуваното НП. Касационен състав намира, че низовият съд не е отразил фактически установени пред него и въз основа на доказателствата по административно наказателната преписка. Дори да е недостатък и negliжиране формата на съдебния акт, последния не е лишен от мотиви и са изложени правни изводи, които се приемат за правилни.

Неоснователни са възраженията в КЖ:

Съгл. пар. 1, т. 51 от ДР на КЗ „повторно нарушение“ е нарушението, извършено в едногодишен срок от влизането в сила на наказателното постановление, с което е наложено наказание за същия вид нарушение. Процесното нарушение безспорно е в условията на повторност с оглед датата на извършването му – 31.08.2018 г. и датата на влизане в сила на решението на СРС от 13.12.2017 г., видно от отбелязването върху него, потвърждаващо издадено срещу застрахователя друго НП за същото административно нарушение. Не е налице твърдяното процесуално нарушение, касаещо непосочването на това обстоятелство в АУАН. Актът по чл. 36 от ЗАНН установява нарушението, т.е. конкретното деяние и неговото фактическо проявление. Няма законово изискване в АУАН да се обсъждат и предходни нарушения. В тази връзка са изложени мотиви от РС. Такова изискване е и житейски нелогично. Актът, с който се налага наказанието е НП. И именно в него същото се индивидуализира не само съобразно смекчаващите и отегчаващите обстоятелства, а и с оглед наличието, респ. липсата на повторност, която има отношение към наказанието, а не към конкретното деяние.

Съгласно чл. 108 от КЗ в срок от 15 работни дни от представянето на всички доказателства по чл. 106 застрахователят трябва да определи и изплати размера на обезщетението или застрахователната сума или мотивирано да откаже плащането. Разпоредбата на чл. 496 от КЗ не предвижда различен срок. Последната се отнася до максималния срок за окончателно произнасяне, считано от датата на предявяване на претенцията и то в случай, че застрахователят е изискал допълнителни документи – по арг. за обратното от чл. 108, ал. 3 от КЗ. Същата не дерогира 15-дневния срок за произнасяне, считано от датата на представяне на последния документ, който срок следва да бъде в рамките на общия 3-месечен срок за събиране на всички относими документи и произнасяне.

Наложено наказание е законосъобразно определено по размер, като са изложени мотиви и досежно срока на закъснение за изплащане на обезщетението, поради което не са налице предпоставките за изменението му.

Основания за приложение на чл. 28 от ЗАНН няма. Обстоятелството, че деянието е извършено в условията на повторност обуславя по-високата обществена опасност, която пък е предпоставка да не бъде приложен чл. 28 от ЗАНН.

С оглед на изложеното решението на СРС като правилно и законосъобразно следва да бъде оставено в сила.

Пред настоящата касационна инстанция не са ангажирани нови писмени доказателства по смисъла на чл. 219, ал. 1 АПК, които да обуславят различна преценка на събраните по делото доказателства.

На основание чл. 63, ал. 4 от ЗАНН във връзка с чл. 37 от ЗПП вр. чл. 27е от НЗПП ЗД Б. инс АД следва да заплати на КФН претендираните разноси за юрисконсултско възнаграждение в размер на 100 лева.

По изложените съображения и на основание чл. 221, ал. 2 от АПК вр. с чл. 63, ал. 1 от ЗАНН, Административен съд София-град, XX касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение от 05.04.2020 г. на СРС, НО/18 с-в, постановено по н.а.х. дело № 4435/2019 г.

ОСЪЖДА ЗД [фирма] да заплати на КФН направените по делото разноси за юрисконсултско възнаграждение в размер на 100 (сто) лева.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.

заповед ЛС-1252/28.10.20

"за" председател АССГ